

Sedma glava **NEPRIJATNOST**

Merito se otpravi kym kyshti. Pak ne byrzashe, makar che nablizhashe dva i polovina. Majka j sigurno se beshe vyrnala veche ot rabota i ja chakashe za objad.

No v kyshti ja ochakvashe neprijatna iznenada – klasnata j beshe u tjah!

Merito hlopna s dosada vratata na hola.

- Dobyр den, Mariana. Vizhdam, che ne si me ochakvala, zashtoto se vryshtash s chas i polovina zakysnenie

- Imah rabota.

- Da, no sega shte imame poveche i po-vazhna rabota. Ne pravi nedovolni grimasi, zashtoto polozhenieto e mnogo opasno.

- Kakvo polozhenie?

- Ami, naprimer tova s medicinskite belezhki.

- Kakvi medicinski belezhki?

- Tezi, koito si mi davala da izvinjavash otsystvijata si.

- Te sa syvsem redovni.

- A! Znachi znaesh za kakvo se otnasja. Togava shte govorim napravo. Tezi belezhki, kakto ti samata znaesh, sa falshivi.

- Kak taka?

- Ami taka. Njama zashto da uporstvash. Ne e nuzhno da se pravish na iznenadana.

- Ama, kak, drugarko! Tezi belezhki sa napyлно redovni.

- Hajde de! Znaesh li kyde sym bila тази sutrin?

- Ne.

- Bjah v poliklinikata. Tam sluchajno ti si zabravena v knjigite za pregled.

- Mozhe i da e taka.

- A! Njama da mine. Vizh kakvo shte ti kazha. Takyv lekar ne syshtestvuva. Otkyde si mu izmislila imeto?

- Ama, kak, drugarko? Ima takyv lekar.

- Bre! Ti na men li shte mi kazhesh! Zashto prodylzhavash da me lyzhesh? A? I to pred majka si.

- Kak shte vi lyzha, drugarko? Belezhkite sa redovni.

- Da rechem, che sa redovni, a samo lekarjat e izmisljen!

- Ama, kak shte e izmisljen!

- A, znachi ne e?

- Ne e.

- Dobre. Togava belezhkite sa napyлно redovni.

- Ami da.

- Dobre, ti tvyrdish, che belezhkite sa syvsem redovni, taka li?

- Da. Taka e. Redovni sa.

- Shte go potvyrdish li i pred direktora?

- Da.

- Vizh kakvo, ako si priznaesh, che sa falshivi, do direktora njama da stigne.

- Ama kak da si priznaja, kato ne sa.

- Drugarko, tova e nasilie! – reshi da se namesi majkata.

- Nasilie li?

- Ami da. Kak mozhe da ja karate da potvyrdi neshto, koeto ne e vjarno.

- Ne e vjarno li?

- Ne e, razbira se.

- Ja vizh ti! Pyk az, kato bjah v poliklinikata, ostanah s ubezhdenie, che e vjarno.

- No kak, drugarko. V koja poliklinika ste bili? Dyshterja mi nikoga ne hodi v okryzhnata.

- Taka li?

- Razbira se. Vie ste s greshka.

- Trjabvashe da proverja v turisticheskata poliklinika.

- Tochno tam.

- A! Znachi sym sbyrkala. Nishto. Shte me izvinite.

- Vse pak, vnimavajte da ne sbyrkate drug pyt, zashtoto decata ne mogat da ponasjat takiva neshta.

- Da, da, znam gi decata.

- Utre proverete v turisticheskata poliklinika.

- Da, nepremЕННО. Trjabva da se uverja, che kazvate istinata. Takava mi e profesijata.

- Ne ste detektiv, zashto pravite takiva neshta?

- Narezhdane na direktora.

- Ah, taka li?

- Da, taka.

- Mnogo ste nedoverchivi.

- Ponjakoga ni karat da bydem takiva postypkite na nashite uchenici.

- Mariana kakvo e izvyrshila?

- Popitajte ja neja. Tja pone njama da vi izlyzhe, a az kato vi razkazvam, mozhe da sbyrkam neshto.

- Mariana vsichko mi razkazva. Ne znam da se e sluchilo neshto losho.

- Neka si pomisli i, sled kato si zamina, da vi razkazhe podrobno za ljubovnite si prikljuchenija.

- A! Takava li bila rabotata. Vie, drugarko, pone v tova ne biva da se mesite.

- Zashto? A ako njakoj ot moite uchenici trygne po losh pyt?

- Mariana ne e malko dete.

- Ne e, no pyk se misli za prekaleno goljama.
- Razbira se, tja veche e abiturientka.
- Ne e stanala oshte. Do togava mogat da se sluchat mnogo neshta.

- A! Znachi i zaplashvate?
- Kak shte zaplashvam? Nejnoto zavyrshvane ne zavisi samo ot men, a i ot neja i ot ostanalite kolegi.

- Da, no te sa vi kolegi.
- Kakvo iskate da kazhete?
- Che shtom se systavi edno mnenie za njakoj uchenik, to...

- Da, da. Vizhdam, che prodylzhavate da greshite.
- Kak shte gresha. Ne e li taka?
- Zavisi ot mnogo neshta.
- A! Vse zavisi.
- Razbira se. I ot samija uchenik zavisi mnenieto na uchitelite.

- Mnogo chesto to ne e pravilno.
- Sluchva se da sgreshim, hora sme i nie. Pyk i na tolkova uchenici prepodavame.

- Shtom ste uchiteli, ne trjabva da greshite, ili pyk, shtom greshite, to shte trjabva da proshtavate greshkite i na uchenicite. Te sa po-mladi i poveche greshat.

- Da, taka e. No kogato chovek sgreshi vednyzh, toj si vzima primer ot tova. Da rechem, chovek da sgreshi za edno neshto vednyzh, mu e prosteno. E, razbira se, ako izvyrshi tezhko prestyplenie, ne mozhe da mu se prosti, dori i za pryv pyt da go pravi.

- Kakvo, iskate da kazhete, che dyshterja mi e izvyrshila prestyplenie!

- O, dalech sym ot тази misyl. No iskam da kazha, che dyshterja vi e sgreshila ne vednyzh, dvazh ili tri pyti, a mnogo.

- A v kakvo e sgresnila?
 - Trygnala e po losh pyt. S losha kompanija se sybira. Ne spazva vechernija chas. Ne se podgotvja za uchilishte i mnogo drugi raboti.
 - Chovek e svoboden da se veseli.
 - Svoboden e, no tja e predi vsichko uchenichka i ne trjabva da prekaljava.
 - Tova ne znachi, che ne e chovek, shtom e uchenichka.
 - Ne sym kazala takova neshto.
 - Da, no edna uchitelka v progimnazijata im kazvashe, che uchenicite i vojnicate ne sa hora.
 - Tja mozhe bi go e kazala v afektirano systojanie.
 - No nali e uchitelka, trjabvalo e da byde vyzdyrzhana.
 - Razbira se, no trideset ili chetirideset uchenika ako pochnat da pravjat kakvoto si iskat, njama da izdyrzhat na vsekigo nervite. Kacto uchenicite sa hora, taka i uchitelite sa hora. Te sa otishli v uchilishteto i da davat znaniya, i da si izkarvat hljaba.
 - Da, no ima uchiteli, koito umishleno tormozjat uchenicite si.
 - Ne znam.
 - Ima.
 - Mozhe, no vie si pomislete za medicinskite belezhki. Az trjabva da vyrvja i u drugi uchenici. Dovizhdane.
- Klasnata na Merito izleze, bez da dochaka otgovora na svoeto "Dovizhdane".